

482A1025

Nº L 388/1

Diario Oficial de las Comunidades Europeas

31. 12. 82

CONVENIO

relativo a la adhesión de la República Helénica al Convenio relativo a la competencia judicial y a la ejecución de resoluciones judiciales en materia civil y mercantil, así como al Protocolo relativo a su interpretación por el Tribunal de Justicia, con las adaptaciones introducidas por el Convenio relativo a la adhesión del Reino de Dinamarca, de Irlanda y del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte

(82/972/CEE)

PREÁMBULO

LAS ALTAS PARTES CONTRATANTES DEL TRATADO CONSTITUTIVO DE LA COMUNIDAD ECONÓMICA EUROPEA,

CONSIDERANDO que la República Helénica, al convertirse en miembro de la Comunidad se ha comprometido a adherirse al Convenio a la competencia judicial y a la ejecución de resoluciones judiciales en materia civil y mercantil y al Protocolo relativo a la interpretación de este Convenio por el Tribunal de Justicia, con las adaptaciones introducidas por el Convenio relativo a la adhesión del Reino de Dinamarca, de Irlanda y del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte y a entablar, con este fin, negociaciones con los Estados miembros de la Comunidad para introducir las adaptaciones necesarias,

HAN DECIDIDO celebrar el presente Convenio y han designado con tal fin como plenipotenciarios:

SU MAJESTAD EL REY DE LOS BELGAS:

Jean Gol,
Viceprimer Ministro,
Ministro de Justicia y de Reformas Institucionales;

SU MAJESTAD LA REINA DE DINAMARCA:

Erik NINN-HANSEN,
Ministro de Justicia;

EL PRESIDENTE DE LA REPÚBLICA FEDERAL DE ALEMANIA:

Hans Arnold ENGELHARD,
Ministro Federal de Justicia;
Dr Günther KNACKSTEDT,
Embajador de la República Federal de Alemania en Luxemburgo;

EL PRESIDENTE DE LA REPÚBLICA HELÉNICA:

Georges-Alexandre MANGAKIS,
Ministro de Justicia;

EL PRESIDENTE DE LA REPÚBLICA FRANCESA:

Robert BADINTER,
Guardián del Sello,
Ministro de Justicia;

EL PRESIDENTE DE IRLANDA:

Seán DOHERTY,
Ministro de Justicia;

EL PRESIDENTE DE LA REPÚBLICA ITALIANA:

Clelio DARIDA,
Ministro de Justicia;

SU ALTEZA REAL EL GRAN DUQUE DE LUXEMBURGO:

Colette FLESCHE,
Vicepresidente del Gobierno,
Ministro de Justicia;

SU MAJESTAD LA REINA DE LOS PAÍSES BAJOS:

J. de RUITER,
Ministro de Justicia;

SU MAJESTAD LA REINA DEL REINO UNIDO DE GRAN BRETAÑA E IRLANDA DEL NORTE:

Peter Lovat FRASER, Esquire,
Fiscal General para Escocia,
Departamento del Lord Advocate;

QUIENES, reunidos en el seno del Consejo, después de haber intercambiado sus plenos poderes reconocidos en buena y debida forma,

HAN CONVENIDO LAS DISPOSICIONES SIGUIENTES:

TÍTULO PRIMERO

Disposiciones generales

Artículo 1

1. La República Helénica se adhiere al Convenio relativo a la competencia judicial y a la ejecución de decisiones en materia civil y mercantil, firmado en Bruselas el 27 de septiembre de 1968, en lo sucesivo denominado «Convenio de 1968» y al Protocolo relativo a su interpretación por el Tribunal de Justicia, firmado en Luxemburgo el 3 de junio de 1971, en lo sucesivo denominado «Protocolo de 1971», con las adaptaciones introducidas por el Convenio relativo a la adhesión del Reino de Dinamarca, de Irlanda y del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte, al Convenio relativo a la competencia judicial y a la ejecución de resoluciones judiciales en materia civil y mercantil, así como al Protocolo relativo a su interpretación por el Tribunal de Justicia, firmado en Luxemburgo el 9 de octubre de 1978, en lo sucesivo denominado «Convenio de 1978».

2. La adhesión de la República Helénica se extiende en particular al apartado 2 del artículo 25, y a los artículos 35 y 36 del Convenio de 1978.

Artículo 2

Las adaptaciones introducidas por el presente Convenio al Convenio de 1968 y el Protocolo de 1971, tal como fueron adaptados por el Convenio de 1978, figuran en los Títulos II a IV.

TÍTULO II

Adaptaciones del Convenio de 1968

Artículo 3

En el segundo párrafo del artículo 3, del Convenio de 1968 modificado por el artículo 4 del Convenio de 1978, se insertará el guión siguiente entre el tercer y el cuarto guión:

«— en Grecia: el artículo 40 del Código Procesal Civil (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)».

Artículo 4

En el primer párrafo del artículo 32, del Convenio de 1968, modificado por el artículo 16 del Convenio de 1978, se insertará el guión siguiente entre el tercer y el cuarto guión:

«— en Grecia, al μονομελές πρωτοδικείο».

Artículo 5

1. En el primer párrafo del artículo 37, del Convenio de 1968, modificado por el artículo 17 del Convenio de 1978, se insertará entre el tercer y el cuarto guión el guión siguiente:

«— en Grecia, ante el έφετείο».

2. En el segundo párrafo del artículo 37, del Convenio de 1968, modificado por el artículo 17 del Convenio de 1978, el primer guión se sustituirá por el texto siguiente:

«— en Bélgica, en Grecia, en Francia, en Italia, en Luxemburgo y en los Países Bajos, solamente de un recurso de casación».

Artículo 6

En el primer párrafo del artículo 40, del Convenio de 1968, modificado por el artículo 19 del Convenio de 1978, se insertará entre el tercer y el cuarto guión el guión siguiente:

«— en Grecia, ante el έφετείο».

Artículo 7

En el artículo 41 del Convenio de 1968, modificado por el artículo 20 del Convenio de 1978, el primer guión se sustituirá por el texto siguiente:

«— en Bélgica, en Grecia, en Francia, en Italia, en Luxemburgo y en los Países Bajos, solamente de un recurso de casación».

Artículo 8

El artículo 55 del Convenio de 1968, modificado por el artículo 24 del Convenio de 1978, se completará por la siguiente adición, que se insertará en su lugar en la lista de convenios según orden cronológico:

«— el Convenio entre el Reino de Grecia y la República Federal de Alemania sobre reconocimiento y ejecución recíprocos de sentencias, transacciones y documentos auténticos en materia civil y mercantil, firmado en Atenas el 4 de noviembre de 1961».

TÍTULO III

Adaptación del Protocolo anexo al Convenio de 1968*Artículo 9*

La primera frase del artículo V *ter* añadido al Protocolo anexo al Convenio de 1968 por el artículo 29 del Convenio de 1978, se completará por la inserción de una coma y de los términos «en Grecia» después del término «Dinamarca».

TÍTULO IV

Adaptaciones del Protocolo de 1971*Artículo 10*

El artículo 1 del Protocolo de 1971, modificado por el artículo 30 del Convenio de 1978, se completará con el párrafo siguiente:

«— el Tribunal de Justicia de las Comunidades Europeas será igualmente competente para decidir sobre la interpretación del Convenio relativo a la adhesión de la República Helénica al Convenio de 27 de septiembre de 1968 y al presente Protocolo, adaptados por el Convenio de 1978».

Artículo 11

En el punto 1 del artículo 2, del Protocolo de 1971, modificado por el artículo 31 del Convenio de 1978, se insertará entre el tercer y el cuarto guión el guión siguiente:

«— en Grecia, τὰ ανώτατα δικαστήρια».

TÍTULO V

Disposiciones transitorias*Artículo 12*

1. El Convenio de 1968 y el Protocolo de 1971 modificados por el Convenio de 1978 y por el presente Convenio, sólo serán aplicables a las acciones judiciales en tabladas y a los documentos auténticos recibidos con posterioridad a la entrada en vigor del presente Convenio en el Estado de origen y cuando se pidiere el reconocimiento o la ejecución de una decisión o de un documento auténtico, en el Estado requerido.

2. No obstante, en las relaciones entre el Estado de origen y el Estado requerido, las resoluciones judiciales dictadas después de la entrada en vigor del presente Convenio como consecuencia de acciones ejercitadas antes de esta fecha, serán reconocidas y ejecutadas conforme a las disposiciones del Título III del Convenio de 1968, modificado por el Convenio de 1978 y por el presente Convenio, si la competencia estuviere funda-

da en reglas conformes con las disposiciones del Título II modificado del Convenio de 1978 o con las disposiciones de un Convenio que estuviese en vigor entre el Estado de origen y el Estado requerido cuando la acción fue ejercitada.

TÍTULO VI

Disposiciones finales

Artículo 13

El Secretario General del Consejo de las Comunidades Europeas remitirá al gobierno de la República Helénica una copia certificada conforme del Convenio de 1968, del Protocolo de 1971 y del Convenio de 1978 en las lenguas alemana, inglesa, danesa, francesa, irlandesa, italiana y holandesa.

Los textos del Convenio de 1968, del Protocolo de 1971 y del Convenio de 1978, redactados en lengua griega figuran como anexos al presente Convenio. Los textos redactados en lengua griega son auténticos en las mismas condiciones que los otros textos del Convenio de 1968, del Protocolo de 1971 y del Convenio de 1978.

Artículo 14

El presente Convenio será ratificado por los Estados signatarios. Los instrumentos de ratificación se depositarán ante el Secretario General del Consejo de las Comunidades Europeas.

Artículo 15

El presente Convenio entrará en vigor, en las relaciones entre los Estados que lo hayan ratificado, el primer día del tercer mes siguiente al depósito del último instrumento de ratificación por la República Helénica, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 39 del Convenio.

Entrará en vigor, para cada Estado miembro que la ratifique posteriormente, el primer día del tercer mes siguiente al depósito de su instrumento de ratificación.

Artículo 16

El Secretario General del Consejo de las Comunidades Europeas notificará a los Estados signatarios:

- a) el depósito de todo instrumento de ratificación;
- b) las fechas de entrada en vigor del presente Convenio para los Estados contratantes.

Artículo 17

El presente Convenio, redactado en un ejemplar único en lenguas alemana, inglesa, danesa, francesa, griega, irlandesa, italiana y holandesa, siendo los ocho textos igualmente auténticos, en los archivos de la secretaría del Consejo de las Comunidades Europeas. El Secretario General remitirá copia certificada conforme a cada uno de los gobiernos de los Estados signatarios.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σέ πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés a cet effet, ont signé la présente convention.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cui chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, dartoec behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Udfærdiget i Luxembourg, den femogtyvende oktober nitten hundrede og toogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertzweiundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις εικοσι πέντε 'Οκτωβρίου χίλια έννιακόσια ογδόντα δύο.

Done at Luxembourg on the twenty-fifth day of October in the year one thousand nine hundred and eighty-two.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq octobre mil neuf cent quatre-vingt-deux.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an cúigiú lá is fiche de mhí Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a dó.

Fatto a Lussemburgo, addi venticinque ottobre millenovecentottantadue.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste oktober negentienhonderd tweeëntachtig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

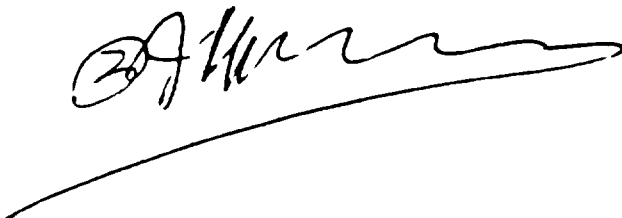
For Hendes Majestæt Danmarks dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

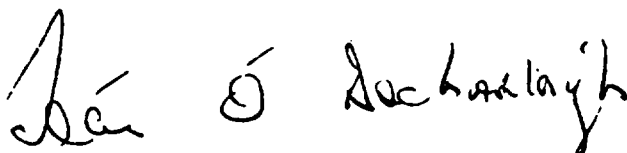
Για τον Πρόεδρο της Έλληνικής Δημοκρατίας

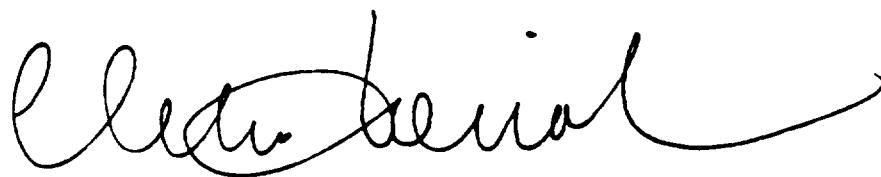
Pour le président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Per il presidente della Repubblica italiana

Pour son Altesse Royale le Grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nerderlanden

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

---

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικέσ ύποθέσεις

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έπιθυμώντας νά θέσουν σέ έφαρμογή τίς διατάξεις του άρθρου 220 τής συνθήκης αúτης, δυνάμει του οποίου ανέλαβαν τήν ύποχρέωση νά εξασφαλίσουν τήν άπλούστευση τών διατυπώσεων γιά τήν άμοιβαία άναγνώριση καί εκτέλεση τών δικαστικών αποφάσεων,

Μερμώντας γιά τήν ενίσχυση στήν Κοινότητα τής έννομης προστασίας τών έγκατεστημένων σέ αúτη προσώπων,

Έκτιμώντας ότι πρós τό σκοπό αúτό προέχει νά καθορισθεί ή διεθνή δικαιοδοσία τών δικαστηρίων τους, νά διευκολυνθεί ή άναγνώριση καί νά θεσπισθεί ταχεία διαδικασία γιά τήν εκτέλεση τών αποφάσεων καθώς καί τών δημόσιων έγγραφών καί τών δικαστικών συμβιδιασμών,

Αποφάσισαν νά συνάψουν τήν παρούσα σύμβαση καί πρós τό σκοπό αúτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Pierre HARMEL,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Willy BRANDT,
Άντικαγκελλάριο,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Michel DEBRÉ,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Giuseppe MEDICI,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Pierre GRÉGOIRE,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. M. A. H. LUNS,
Υπουργό Έξωτερικών,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφοδ άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφέ τους πού δρέθησαν έντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε άστικές και έμπο-
ρικές ύποθέσεις, ανεξάρτητα από τό είδος του δικα-
στηρίου.

Έξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. ή προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών
προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι
κληρονομικές σχέσεις·
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες
ανάλογες διαδικασίες·
3. ή κοινωνική ασφάλιση·
4. ή διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων τής παρούσας συμβά-
σεως, τά πρόσωπα πού έχουν την κατοικία τους στό
έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ένάγονται ένώπιον των
δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την
ιθαγένειά τους.

Τά πρόσωπα πού δέν έχουν την ιθαγένεια του κράτους
στό όποιο κατοικούν, υπάγονται, στό κράτος αυτό,
στούς κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας πού εφαρμόζονται
στούς ήμεδαπούς.

Άρθρο 3

Τά πρόσωπα πού έχουν την κατοικία τους στό έδαφος
συμβαλλόμενου κράτους μπορούν νά έναχθούν ένώπιον
των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο
σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού περιλαμβάνονται στά
τμήματα 2 ώς 6 του παρόντος τίτλου.

Δέν εφαρμόζονται σε δάρος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk
Wetboek (άστικού κώδικα) και τά άρθρα 52, 52 bis
και 53 του νόμου τής 25ης Μαρτίου 1876 περί άρμο-
διότητας·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τό
άρθρο 23 τής Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής
δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·
- στην Ίταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 άριθ. 1 και 2
του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικο-
νομίας)·
- στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 άριθ. 3 και τό άρθρο
127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
(κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 4

Αν ό έναγόμενος δέν έχει κατοικία στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους, ή διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε συμ-
βαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από τό δίκαιο του κράτους
αυτού, μέ την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του έναγομένου αυτού κάθε πρόσωπο πού έχει την
κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους,
ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί νά έπικα-
λεσθει στό κράτος αυτό, όπως και οι ήμεδαποί, τούς εκεί
ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και ιδίως εκεί-
νους πού προβλέπονται στό άρθρο 3 δεύτερη παρά-
γραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει σε άλλο συμβαλλό-
μενο κράτος:

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ένώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου έκπληρώθηκε ή όφείλει νά
έκπληρωθει ή παροχή·
2. ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, ένώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου ό δικαιούχος τής διατροφής
έχει την κατοικία ή τή συνήθη διαμονή του·
3. ως προς ένοχές εξ άδικοπραξίας ή οίονει άδικοπρα-
ξίας, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου
συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός·
4. σε περιπτώσεις άγωγής άποζημιώσεως ή άποκαταστά-
σεως τής προτέρας καταστάσεως πού θμελιώνονται
σε άξιοποίηση πράξη, ένώπιον του δικαστηρίου όπου
άσκειται ή ποινική δίωξη, κατά τό μέτρο πού
σύμφωνα μέ τό δίκαιό του τό δικαστήριο αυτό μπορεί
νά έπιληφθει τής πολιτικής άγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές μέ την έκμετάλλευση ύπο-
καταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης έγκαταστά-
σεως, ένώπιον του δικαστηρίου τής τοποθεσίας τους.

Άρθρο 6

Πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί επίσης νά έναχθει:

1. αν υπάρχουν πολλοί έναγόμενοι, ένώπιον του δικα-
στηρίου τής κατοικίας ενός από αυτούς·
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή
ή άλλη προσεπίκληση, ένώπιον του δικαστηρίου τής
κύριας δίκης, έκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν νά
άπομακρύνουν τόν έγγυητή ή τόν προσεπικαλούμενο
άπό τό δικαστήριο πού θά είχε διεθνή δικαιοδοσία
στην περίπτωση τους·
3. αν πρόκειται για άνταγωγή πού άπορρέει από την
ίδια σύμβαση ή τά ίδια πραγματικά περιστατικά στά

όποια στηρίζεται ή κύρια άγωγή, ένώπιον του δικαστηρίου όπου είναι έκκρεμή ή άγωγή αυτή.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 7

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα, μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει είτε ένώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους είτε, σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ό άντισυμβαλλόμενος έχει την κατοικία του, είτε, άν έναγονται περισσότεροι ασφαλιστές, ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους όπου ένας από αυτούς έχει την κατοικία του.

Ό ασφαλιστής μπορεί επίσης, έφόσον αυτό προβλέπεται από τό δικαιο του δικάζοντος δικαστή, νά έναχθει σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο όπου έχει την κατοικία του, ένώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του τό πρόσωπο πού μεσολάβησε για τή σύναψη τής ασφαλιστικής συμβάσεως, υπό τόν όρο ότι ή κατοικία αυτή σημειώνεται στό ασφαλιστήριο ή στην πρόταση ασφαλίσεως.

Ό ασφαλιστής πού δέν έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους αλλά διαθέτει ύποκατάστημα ή πρακτορείο σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τίς διαφορές τίς σχετικές μέ την έκμετάλλευση αυτού του ύποκαταστήματος ή πρακτορείου, ότι έχει την κατοικία του στό έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ό ασφαλιστής μπορεί επιπλέον νά έναχθει ένώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός, άν πρόκειται για ασφάλιση αστικής εϋθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Τό ίδιο ισχύει άν ή ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά πού καλύπτονται από τό ίδιο ασφαλιστήριο και ή προσβολή τους όφείλεται στην ίδια αίτια.

Άρθρο 10

Σε υποθέσεις ασφαλίσεως αστικής εϋθύνης, ό ασφαλιστής μπορεί επίσης νά προσεπικληθει ένώπιον του δικαστηρίου πού έχει έπιληφθει τής άγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, άν τό δικαιο του δικαστηρίου τό επιτρέπει.

Οι διατάξεις των άρθρων 7, 8 και 9 εφαρμόζονται σε περίπτωση εϋθείας άγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, έφόσον ή εϋθεία άγωγή επιτρέπεται.

Άν τό δικαιο πού διέπει την εϋθεία άγωγή, προβλέπει την προσεπικληση του άντισυμβαλλόμενου ή του ασφα-

λισμένου, τό ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Άρθρο 11

Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, ή άγωγή του ασφαλιστή μπορεί νά άσκηθει μόνο ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στό οποίο έχει την κατοικία του ό έναγόμενος, άνεξάρτητα άν είναι άντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιοϋχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δέν θίγουν τό δικαιομα άσκήσεως άνταγωγής ένώπιον του δικαστηρίου στό οποίο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή πού έχει εισαχθει σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση τής διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον άντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιοϋχο νά προσϋφγει και σε άλλα δικαστήρια έκτός από αυτά πού προβλέπονται στό παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθει ανάμεσα σε ασφαλιστή και άντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία στό ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στά δικαστήρια του κράτους αυτού, άκόμη και άν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, έκτός άν τό δικαιο του κράτους αυτού άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις πωλήσεων μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος και δανείων μέ σταδιακή έξόφληση

Άρθρο 13

Σε υποθέσεις πωλήσεων ένσωμάτων κινητών μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος ή δανείων μέ σταδιακή έξόφληση, πού συνδέονται άμεσα μέ τή χρηματοδότηση άγοράς ένσωμάτων κινητών, ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 14

Ό πωλητής και ό δανειοδότης έναγονται ένώπιον των δικαστηρίων είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου έχουν την κατοικία τους είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου ό άγοραστής ή ό δανειολήπτης έχουν την κατοικία τους.

Η άγωγή του πωλητή κατά του άγοραστή και του δανειοδότη κατά του δανειολήπτη μπορεί νά άσκηθει μόνο ένώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου ό έναγόμενος έχει την κατοικία του.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης άνταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο όποιο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον άγοραστή ή το δανειολήπτη να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε άγοραστή και πωλητή ή ανάμεσα σε δανειοδότη και δανειολήπτη με κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δικαίό του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, έχουν:

1. σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου·
2. σε θέμα έγκυρότητας, κύρους ή λύσεως εταιρειών ή νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή άποφάσεων των όργάνων τους, τά δικαστήρια του κράτους αυτού·
3. σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου τηρούνται τά βιβλία αυτά·
4. σε θέματα καταχωρίσεως ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τά όποια επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου ή κατάθεση ή καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με διεθνή σύμβαση·
5. σε θέματα άναγκαστικής έκτελέσεως άποφάσεων, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τόπου έκτελέσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

Άν τά μέρη, από τά όποια ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν, είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή έπιβεβαίωση, ότι ένα δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τά δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δεν παράγουν έννομες συνέπειες αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις του άρθρων 12 και 15 ή αν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των όποιων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άν ή συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός των μερών, το μέρος αυτό διατηρεί το δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου ή διεθνή δικαιοδοσία άπορρέει από άλλες διατάξεις της παρούσας συμβάσεως, το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του όποιου ό έναγόμενος παρίσταται άποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν ή παράσταση έχει ως σκοπό την άμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν ύπάρχει άλλο δικαστήριο με άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 19

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει άυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, έφόσον καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την όποία δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο διαπιστώνει άυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν ή δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως.

Ο δικαστής όφείλει να άναστείλει τή διαδικασία, έφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ό έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης εντός της άναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου άντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της συμβάσεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στην άλλοδαπή δικαστικών και έξώδικων εγγράφων σε άστικές ή έμπορικές υποθέσεις, αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιδασθεί σύμφωνα με τή σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Έκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 21

Αν έχουν άσκηθει άγωγές με τό ίδιο άντικείμενο και τήν ίδια αίτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ένώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, όφείλει, άκόμη και άντεπάγγελτα, νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου.

Τό δικαστήριο πού όφείλει νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία, άν ή διεθνής δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου άμφισβητείται.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς άγωγές έχουν άσκηθει ένώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι εκκρεμείς σε πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό τήν προϋπόθεση ότι τό δικαίό του επιτρέπει τή ένωση συναφών υποθέσεων και ότι τό πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τίς δύο άγωγές.

Είναι συναφείς, κατά τήν έννοια του παρόντος άρθρου, άγωγές πού συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε νά υπάρχει συμφέρον νά ξετασθούν και νά εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου νά άποφευχθούν λύσεις πού θά ήταν άσυμβίβαστες άν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ή διαπίστωση της έλλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου πού έχει πρώτο έπιληφθει.

Τμήμα 9

Άσφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 24

Τά άσφαλιστικά μέτρα πού προβλέπονται από τό δικαίον συμβαλλόμενου κράτους μπορούν νά ζητηθούν από τά δικαστήρια του κράτος αυτού, έστω και άν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με τήν παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για τήν ουσία της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 25

Ός άπόφαση, κατά τήν έννοια της παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε άπόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο συμ-

βαλλόμενου κράτους, όποιαδήποτε και άν είναι ή όνομασία της, όπως άπόφαση, διαταγή, διαταγή εκτελέσεως, καθώς και ό καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από τό γραμματέα.

Τμήμα Ι

Άναγνώριση

Άρθρο 26

Άπόφαση πού εκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος άναγνωρίζεται στά ύπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σέ περίπτωση άμφισβητήσεως, κάθε ένδιαφερόμενος πού επικαλείται ως κύριο ζήτημα τήν άναγνώριση μπορεί νά ζητήσει, κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στά τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, νά διαπιστωθεί ότι ή άπόφαση πρέπει νά άναγνωρισθεί.

Αν ή έπίκληση της άναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ένώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, τό δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία νά κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Άπόφαση δέν άναγνωρίζεται:

1. άν ή άναγνώριση άντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους άναγνωρίσεως·
2. άν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης δέν έχει έπιδοθεί στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε νά μπορεί νά άμυνθεί·
3. άν ή άπόφαση είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση πού έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος άναγνωρίσεως·
4. άν, για νά εκδώσει τήν άπόφασή του, τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έπέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με τήν προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τίς περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή τίς κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο πού άντίκειται σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνωρίσεως, εκτός άν ή άπόφαση καταλήγει σε άποτέλεσμα ίδιο με εκείνο πού θά προέκυπτε από τήν έφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνωρίσεως.

Άρθρο 28

Άπόφαση δέν άναγνωρίζεται επίσης άν έχουν παραδιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου ΙΙ, καθώς και στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στο άρθρο 59.

Κατά τόν έλεγχο των βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας πού αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ή άρχή ένώπιον της όποίας ζητείται ή άναγνώριση δεσμεύεται από τίς πραγματικές διαπιστώσεις στίς όποίες τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του.

Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δεν ερευνάται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν αφορούν την δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης απόφασεως.

Άρθρο 30

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενο κράτους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 31

Απόφαση που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αφού περιβληθεί εκεί τον εκτελεστήριο τύπο, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 32

Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο στο Arrondissementsrechtbank.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση. Αν τό πρόσωπο αυτό δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους εκτελέσεως, ή αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο εκτελέσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως.

Ο αίτων όφείλει να προδει σε έκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο όποιο απευθύνεται. Αν πάντως τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως δεν προβλέπει την έκλογή κατοικίας, ό αίτων διορίζει αντίκλητο.

Στήν αίτηση επισυνάπτονται τά έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 34

Τό δικαστήριο στο όποιο υποβάλλεται ή αίτηση αποφασίζει άμελλήτι, χωρίς ό διάδικος, κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση, να έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαιομα υποβολής παρατηρήσεων.

Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28.

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης απόφασεως.

Άρθρο 35

Η απόφαση επί της αίτησεως γνωστοποιείται άμελλήτι στον αίτούντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως.

Άρθρο 36

Αν ή εκτέλεση επιτραπει, τό πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση μπορεί να προσφύγει κατά της απόφασεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοσή της.

Αν τό πρόσωπο αυτό έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στο όποιο εκδόθηκε ή απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, ή προθεσμία είναι δύο μήνες από την ήμέρα που του έγινε ή επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισβητούμενης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank.

Κατά της απόφασεως επί της προσφυγής μπορεί να άσκηθει μόνο άναίρεση και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 38

Τό δικαστήριο στο όποιο άσκειται ή προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, να αναστείλει τη διαδικασία, αν κατά της άλλοδαπης απόφασεως έχει άσκηθει στο κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν ή προθεσμία για την άσκηση του δεν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση τό δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ενδικου αυτού μέσου.

Τό δικαστήριο αυτό μπορεί επίσης να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή έγγωήσεως, την όποια και καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της παρουσίας του προσώπου κατά το οποίο ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση περιέχει και τη δυνατότητα λήψεως τών ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

Αν η αίτηση του απορριφθεί, ο αιτών μπορεί να προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep.
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht.
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel.
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello.
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο.
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof.

Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση έρημοδικίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, εστω και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της απόφασεως επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να άσκηθει μόνο αναίρεση και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 42

Αν η αλλοδαπή απόφαση εκρινε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια άγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της απόφασεως.

Άρθρο 43

Οι αλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτελέσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτελέσεως, μόνο αν τό ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τά δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αιτών στον οποίο παρασχέθηκε δωρεάν δικαστική άρωγή στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει τό ίδιο εύεργέτημα χωρίς νέα εξέταση κατά τη διαδικασία τών άρθρων 32 ως 35.

Άρθρο 45

Σέ διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση αποφάσεως ή όποια έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμιά έγγηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την όνομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί μέ την αίτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτελέσεως.

Τμήμα 3**Κοινές διατάξεις****Άρθρο 46**

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση αποφάσεως όφείλει να προσκομίσει:

1. αντίγραφο της αποφάσεως, τό όποιο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.
2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, τό πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο έγγραφου που να αποδεικνύει ότι τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έχει έπιδωθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση όφείλει επιπλέον να προσκομίσει:

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά τό δικαιο του κράτους προελεύσεως, ή απόφαση είναι εκτελεστή και έχει έπιδωθεί.
2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ό αιτών απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής άρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τά έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, τό δικαστήριο μπορεί είτε να όρίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα, είτε, έφόσον κρίνει ότι έχει έπαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τόν αίτουντα από τό βάρος αυτό.

Τό δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως τών έγγραφων ή μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τά συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την έξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τά έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 46, 47 και 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, έφόσον συντρέχει περίπτωση, για τό διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ****Άρθρο 50**

Τά δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, κατόπιν

αίτησεως, τόν εκτελεστήριο τύπο σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τή διαδικασία των άρθρων 31 και 32. Η αίτηση απορρίπτεται μόνο αν ή εκτέλεση του δημόσιου έγγραφου αντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους εκτελέσεως.

Τό προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει νά συγκεντρώνει τίς αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στό κράτος προελεύσεως.

Οι διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου III εφαρμόζονται εφόσον συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 51

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τή διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστοί στό κράτος προελεύσεως, είναι εκτελεστοί και στό κράτος εκτελέσεως μέ τούς ίδιους όρους όπως και τά δημόσια έγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Γιά νά καθορίσει αν διάδικος έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σέ δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθεί ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τό έσωτερικό δικαίό του.

Αν διάδικος δέν έχει κατοικία στό κράτος όπου έχει άσκηθεί ή άγωγή, τό δικαστήριο, προκειμένου νά καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφαρμόζει τό δικαίον του κράτους αυτού.

Γιά τόν καθορισμό πάντως τής κατοικίας ενός διαδίκου εφαρμόζεται τό δικαίον τής ιθαγενείας του, αν, σύμφωνα μέ τό δικαίον αυτό, ή κατοικία του εξαρτάται από τήν κατοικία άλλου προσώπου ή από τήν έδρα άρχης.

Άρθρο 53

Γιά τήν εφαρμογή τής παρούσας συμβάσεως ή έδρα των εταιρειών και νομικών προσώπων εξομοιώνεται προς τήν κατοικία. Γιά τόν καθορισμό πάντως τής έδρας αυτής εφαρμόζονται οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Οι διατάξεις τής παρούσας συμβάσεως εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές που άσκούνται μετά τήν έναρξη ισχύος τής καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία αυτή.

Απόφαση πάντως που εκδίδεται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως, κατόπιν άγωγής που έχει άσκηθεί πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζεται

και εκτελείται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III, αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι μέ τίς διατάξεις του τίτλου II ή μέ σύμβαση που, κατά τήν ήμερομηνία άσκήσεως τής άγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 55

Μέ τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 54 δεύτερη παράγραφος και του άρθρου 56, ή παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τίς ακόλουθες μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών, συμβάσεις:

- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και τής Γαλλίας για τή διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων, που υπογράφηκε στό Παρίσι στίς 8 Ιουλίου 1899·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών για τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πώχευση καθώς και για τήν ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων, που υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 28 Μαρτίου 1925·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γαλλίας και τής Ιταλίας για τήν εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 3 Ιουνίου 1930·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γερμανίας και τής Ιταλίας για τήν αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 9 Μαρτίου 1936·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τήν άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Βόννη στίς 30 Ιουνίου 1958·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και τής Ιταλικής Δημοκρατίας για τήν αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 17 Απριλίου 1959·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και τής Ιταλικής Δημοκρατίας για τήν αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 6 Απριλίου 1962·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας για τήν άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Χάγη στίς 30 Αυγούστου 1962,

καί, ἐφόσον ισχύει:

— τή συνθήκη μεταξύ τοῦ Βελγίου, τῶν Κάτω Χωρῶν καί τοῦ Λουξεμβούργου γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πώχωση, τήν ἰσχύ καί τήν ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων, διαιτητικῶν ἀποφάσεων καί δημόσιων ἐγγράφων, πού ὑπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 24 Νοεμβρίου 1961.

Ἄρθρο 56

Ἡ συνθήκη καί οἱ συμβάσεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 55 συνεχίζουν νά παράγουν ἀποτελέσματα στά θέματα στά ὁποῖα ἡ παρούσα σύμβαση δέν ἐφαρμόζεται.

Συνεχίζουν νά παράγουν ἀποτελέσματα ὡς πρός ἀποφάσεις καί ἐγγράφα πού ἐκδόθηκαν πρὶν ἀπό τήν ἐναρξη ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως.

Ἄρθρο 57

Ἡ παρούσα σύμβαση δέν θίγει τίς συμβάσεις τῶν ὁποίων τά συμβαλλόμενα κράτη εἶναι ἢ θά γίνουν μέρη καί οἱ ὁποῖες, σέ εἰδικά θέματα, ρυθμίζουν τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν ἀναγνώριση ἢ τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων.

Ἄρθρο 58

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσας συμβάσεως δέν θίγουν τά δικαιώματα πού ἀναγνωρίζονται στούς ἐλβετοῦς ὑπηκόους ἀπό τή σύμβαση τῆς 15ης Ἰουνίου 1869 μεταξύ τῆς Γαλλίας καί τῆς Ἑλβετικῆς Συνομοσπονδίας γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές ὑποθέσεις.

Ἄρθρο 59

Ἡ παρούσα σύμβαση δέν ἐμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος νά ἀναλάβει ἔναντι τρίτου κράτους, δυνάμει συμβάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας καί ἐκτελέσεως ἀποφάσεων, τήν ὑποχρέωση νά μὴ ἀναγνωρίζει ἀπόφαση πού ἔχει ἐκδοθεῖ σέ ἄλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά ἐναγομένου πού εἶχε κατοικία ἢ συνήθη διαμονή στό ἔδαφος τοῦ τρίτου κράτους, ἐφόσον, σέ περίπτωση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4, ἡ ἀπόφαση στηρίχθηκε ἀποκλειστικά σέ βάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στό ἄρθρο 3 δευτέρη παράγραφος.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 60

Ἡ παρούσα σύμβαση ἐφαρμόζεται στό εὐρωπαϊκό ἔδαφος τῶν συμβαλλόμενων κρατῶν, στά ὑπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καθὼς καί στά ὑπερπόντια γαλλικά ἔδαφη.

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν μπορεῖ, κατά τήν ὑπογραφή ἢ τήν ἐπικύρωση τῆς παρούσας συμβάσεως, ἢ

ὁποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ὅτι ἡ παρούσα σύμβαση ἐφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στίς Ὀλλανδικές Ἀντίλλες. Ἐλλείπει σχετικῆς δηλώσεως γιά τίς Ὀλλανδικές Ἀντίλλες, οἱ δίκες πού διεξάγονται στό εὐρωπαϊκό ἔδαφος τοῦ Βασιλείου ἐπὶ αἰτήσεων ἀναφέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν Ὀλλανδικῶν Ἀντιλλῶν, θεωροῦνται ὅτι διεξάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων αὐτῶν.

Ἄρθρο 61

Ἡ παρούσα σύμβαση θά ἐπικυρωθεῖ ἀπό τά ὑπογράφοντα κράτη. Τά ἐγγράφα ἐπικυρώσεως θά κατατεθοῦν στό Γενικό Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρο 62

Ἡ παρούσα σύμβαση θά ἀρχίσει νά ἰσχύει τήν πρώτη μέρα τοῦ τρίτου μήνα πού ἀκολουθεῖ τήν κατάθεση τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως τοῦ ὑπογράφοντος κράτους πού θά προεῖ τελευταῖο στή διατύπωση αὐτή.

Ἄρθρο 63

Τά συμβαλλόμενα κράτη ἀναγνωρίζουν ὅτι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος θά ὑποχρεωθεῖ νά ἀποδεχθεῖ τήν παρούσα σύμβαση ὡς βάση γιά τίς ἀναγκαῖες διαπραγματεύσεις, μέ σκοπό νά διασφαλίσει στίς σχέσεις μεταξύ τῶν συμβαλλόμενων κρατῶν καί τοῦ κράτους αὐτοῦ τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 220 τελευταῖο ἐδάφιο τῆς συνθήκης περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Οἱ ἀναγκαῖες προσαρμογές μποροῦν νά γίνουν μέ εἰδική σύμβαση μεταξύ τῶν συμβαλλόμενων κρατῶν ἀφενὸς καί τοῦ κράτους αὐτοῦ ἀφετέρου.

Ἄρθρο 64

Ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων γνωστοποιεῖ στά ὑπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε ἐγγράφου ἐπικυρώσεως·
- β) τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 60 δευτέρη παράγραφος·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου IV τοῦ πρωτοκόλλου·
- ε) τίς ἀνακοινώσεις κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου VI τοῦ πρωτοκόλλου.

Ἄρθρο 65

Τό πρωτόκολλο, τό ὁποῖο μέ κοινή συμφωνία τῶν συμβαλλόμενων κρατῶν προσαρτᾶται στήν παρούσα σύμβαση, ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς.

Άρθρο 66

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσας συμβάσεως εἶναι ἀπεριόριστη.

Άρθρο 67

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν ἀναθεώρηση τῆς παρούσας συμβάσεως. Στήν περίπτωση αὐτή συγκαλεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ἀναθεωρήσεως.

Άρθρο 68

Ἡ παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ἓνα μόνο ἀντίτυπο στήν γαλλική, γερμανική, ἰταλική καί ὀλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα εἶναι ἐξίσου ἀύθεντικά. Ἡ σύμβαση θά κατεθεθεῖ στό ἀρχεῖο τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ὁ Γενικός Γραμματέας θά διαβιδάσει κυρωμένο ἀντίγραφο στήν κυβέρνηση κάθε ὑπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τήν παρούσα σύμβαση.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἑπτὰ Σεπτεμβρίου χίλια ἐννιακόσια ἐξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις πού προσαρτώνται στη σύμβαση:

Άρθρο I

Κάθε πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό Λουξεμβούργο, έναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο I, μπορεί νά άμφισβητήσει τή διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Τό δικαστήριο αυτό διαπιστώνει ατέπαγγελα τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του άν ό έναγόμενος δέν παραστεί.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά τήν έννοια του άρθρου 17 παράγει τά άποτελέσματά της έναντι προσώπου πού έχει τήν κατοικία του στό Λουξεμβούργο, μόνο άν αυτό τήν έχει ρητά και ειδικά άποδεχθεί.

Άρθρο II

Μέ τήν επιφύλαξη εύνοϊκότερων έθνικων διατάξεων, πρόσωπα πού έχουν τήν κατοικία τους σέ συμβαλλόμενο κράτος και διώκονται για άδίκημα έξ άμελείας ενώπιον των ποινικων δικαστηριων άλλων συμβαλλόμενου κράτους του οποίου δέν έχουν τήν ιθαγένεια, μπορούν νά αναθέσουν τήν υπεράσπισή τους σέ άρμόδια για τό έργο αυτό πρόσωπα, άκόμη και άν δέν εμφανίζονται αυτοπροσώπως.

Τό δικαστήριο μπορεί ώστόσο νά διατάξει τήν αυτόπρόσωπη εμφάνιση· σέ περίπτωση μη εμφάνισης ή άπόφαση πού εκδίδεται επί τής πολιτικής άγωγής, χωρίς τό έν λόγω πρόσωπο νά είχε τή δυνατότητα νά άμυνθεί, μπορεί νά μήν άναγνωρισθεί ή νά μήν εκτελεσθεί στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία επιδάρυση φορολογική ή τέλος, άνάλογα μέ τήν άξία τής διαφοράς, δέν επιβάλλεται στό κράτος εκτελέσεως κατά τή διαδικασία χορηγήσεως του εκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά και έξώδικα έγγραφα πού συντάσσονται στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει νά επιδοθούν σέ πρόσωπα πού βρίσκονται στό έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους διαδιδάζονται κατά τή διαδι-

κασία πού προβλέπεται από τις συμβάσεις και συμφωνίες μεταξύ συμβαλλόμενων κρατών.

Μέ τήν επιφύλαξη αντίθετης δηλώσεως του κράτους προορισμού προς τό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά έγγραφα αυτά μπορούν επίσης νά στέλλονται άπευθείας από τις άρμόδιες δημόσιες άρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες άρχές του κράτους στό έδαφος του οποίου βρίσκεται ή παραλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, ή άρμόδια άρχή του κράτους προελεύσεως διαδιδάζει αντίγραφο τής πράξεως στην αντίστοιχη άρχή του κράτους προορισμού, ή οποία είναι άρμόδια για νά τό παραδώσει στον παραλήπτη. Η παράδοση άποδεικνύεται μέ δεδαιωση πού άποστέλλεται άπευθείας στη δημόσια άρχή του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Η διεθνής δικαιοδοσία, πού προβλέπεται στό άρθρο 6 σημείο 2 και στό άρθρο 10 για προσεπίκληση δικονομικού έγγυτη ή για άλλη προσεπίκληση, δέν ισχύει στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας. Στο κράτος αυτό κάθε πρόσωπο πού έχει τήν κατοικία του στό έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηριων κατ' εφαρμογή των παραγράφων 68, 72, 73 και 74 τής Zivilprozessordnung σχετικά μέ τήν άνακοίνωση δίκης.

Άποφάσεις πού εκδίδονται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη δυνάμει του άρθρου 6 σημείο 2 και του άρθρου 10 άναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας σύμφωνα μέ τον τίτλο III. Άποτέλεσμα πού σύμφωνα μέ τις παραγράφους 68, 72, 73 και 74 τής Zivilprozessordnung παράγονται έναντι τρίτων από άποφάσεις εκδιδόμενες στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας άναγνωρίζονται και στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο VI

Τά συμβαλλόμενα κράτη άνακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα των νομοθετικων διατάξεων τους μέ τά οποία τροποποιούν είτε τις διατάξεις της νομοθεσίας τους, τις άναφερόμενες στη σύμβαση, είτε τους πίνακες των δικαστηριων πού μνημονεύονται στον τίτλο III τμήμα 2 της συμβάσεως.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τό παρόν πρωτόκολλο.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἐπτά Σεπτεμβρίου χίλια ἐννιακόσια ἐξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σέ αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας νά εξασφαλίσουν τήν όσο τό δυνατό άποτελεσματικότερη εφαρμογή τών διατάξεών της,

Θέλοντας νά άποτρέψουν έρμηνευτικές άποκλίσεις πού μπορούν νά παρακωλύσουν τήν ένοποιητική λειτουργία της συμβάσεως,

Έχοντας έπίγνωση ότι μπορεί ένδεχομένως νά έμφανισθουν κατά τήν εφαρμογή της συμβάσεως θετικές ή άρνητικές συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας,

Δηλώνουν ότι είναι πρόθυμες:

1. νά μελετήσουν τά ζητήματα αυτά και ιδίως νά εξετάσουν τή δυνατότητα παροχής όρισμένων άρμοδιοτήτων στό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ένδεχομένως, νά διαπραγματευθουν τή σχετική συμφωνία·
2. νά καθιερώσουν τακτική έπικοινωνία τών αντιπροσώπων τους.

Σέ πίστωση τών άνωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν υπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτοϋ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αύτοϋ Βασιλική Έψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτων Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

γιά τήν έρμηνεία από τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων sé αστικές καί έμπορικές υποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έχοντας υπόψη τή δήλωση πού έχει προσαρτηθεί στή σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων sé αστικές καί έμπορικές υποθέσεις, ή όποία υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968,

Αποφάσισαν νά συνάψουν πρωτόκολλο, μέ τό όποιο νά παρέχεται στό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων άρμοδιότητα γιά τήν έρμηνεία τής έν λόγω συμβάσεως, καί πρós τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Alfons VRANCKX,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Gerhard JAHN,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. René Pleven,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Ermínio PENNACCHINI,
Υφυπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Eugène SCHAUS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,
Άντιπρόεδρο τής Κυβερνήσεως

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. C. H. F. POLAK,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφου άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν έντάξει:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι άρμόδιο νά αποφαινεται επί τής έρμηνείας τής συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφά-

σεων sé αστικές καί έμπορικές υποθέσεις καί του προσαρτημένου στή σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου, πού υπογράφηκαν στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968, καθώς καί του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Τά ακόλουθα δικαστήρια δύνανται νά ζητούν από τό Δικαστήριο νά άποφαινεται προδικαστικά επί θεμάτων έρμηνείας:

1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Het Hof van Cassatie καί Conseil d'état — De Raad van State,
  - στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes,
  - στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état,
  - στην Ίταλία: Corte supreme di cassazione,
  - στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ώς άκυρωτικό,
  - στις Κάτω Χώρες: Hoge Raad.
2. τά δικαστήρια τών συμβαλλόμενων κρατών όταν δικάζουν σέ δεύτερο βαθμό.
3. στις περιπτώσεις πού προβλέπονται από τό άρθρο 37 τής συμβάσεως, τά δικαστήρια πού μνημονεύονται στό άρθρο αυτό.

Άρθρο 3

1. Άν θέμα έρμηνείας τής συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1 άνακύψει στό πλαίσιο ύποθέσεως πού είναι έκκρεμής σέ δικαστήριο από τά μνημονεύματα στό άρθρο 2 σημείο 1, τό δικαστήριο αυτό, έφόσον κρίνει ότι άπόφαση γιά τό θέμα είναι αναγκαία γιά τήν έκδοση τής δικής του άποφάσεως ύποχρεούται νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί σχετικά.
2. Άν τέτοιο θέμα άνακύψει ένώπιον δικαστηρίου από τά αναφερόμενα στό άρθρο 2 σημεία 2 καί 3, τό δικαστήριο αυτό δύναται, ύπό τούς όρους πού αναφέρονται στην παράγραφο 1, νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. Η άρμόδια άρχή συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί επί ζητήματος έρμηνείας τής συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1, άν άποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού έρχονται σέ αντίθεση μέ τήν έρμηνεία πού έχει δοθεί είτε από τό Δικαστήριο είτε σέ άπόφαση ενός από τά δικαστήρια άλλου συμβαλλόμενου κράτους πού μνημονεύονται στό άρθρο 2 σημεία 1 καί 2. Οί διατάξεις τής παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί άποφάσεων πού άπέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.
2. Η έρμηνεία πού δίνει τό Δικαστήριο μετά από παρόμοια αίτηση, δέν παράγει άποτελέσματα γιά τίς άποφάσεις επ' ευκαιρία τών όποιων ζητήθηκε.
3. Η αίτηση έρμηνείας, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1, ύποβάλλεται στό Δικαστήριο από τούς γενικούς εισαγγελείς τών άκυρωτικών δικαστηρίων τών συμβαλλόμενων κρατών ή από κάθε άλλη άρχή τήν όποία όρίζει συμβαλλόμενο κράτος.

4. Ό Γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί τήν αίτηση στά συμβαλλόμενα κράτη, τήν Έπιτροπή καί τό Συμβούλιο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά όποια δύνανται νά καταθέσουν στό Δικαστήριο, μέσα σέ προθεσμία δύο μηνών από τήν κοινοποίηση, ύπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Στή διαδικασία του άρθρου αυτού δέν εισπράττονται τέλη ούτε έπιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

1. Μέ τήν επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου, οι διατάξεις τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί του προσαρτημένου πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου, πού είναι εφαρμοστέες όταν τό Δικαστήριο καλείται νά άποφανθεί προδικαστικά, εφαρμόζονται καί στή διαδικασία έρμηνείας τής συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού μνημονεύονται στό άρθρο 1.
2. Άν είναι αναγκαίο, ό κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου προσαρμόζεται καί συμπληρώνεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 188 τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 6

Τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, στα ύπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, καθώς καί στα ύπερπόντια γαλλικά έδάφη.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν ύπογραφή ή τήν επικύρωση του παρόντος πρωτοκόλλου, ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στις Όλλανδικές Άντίλλες.

Άρθρο 7

Τό παρόν πρωτόκολλο θά επικυρωθεί από τά ύπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 8

Τό παρόν πρωτόκολλο άρχίζει νά ισχύει τήν πρώτη ήμερα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί τήν κατάθεση του έγγραφου επικυρώσεως του ύπογράφοντος κράτους πού θά προδει τελευταίο στή διατύπωση αυτή. Η έναρξη όμως ισχύος του πρωτοκόλλου δέν μπορεί νά προηγηθεί τής έναρξεως ισχύος τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση άποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές ύποθέσεις.

Άρθρο 9

Τά συμβαλλόμενα κράτη άναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί στό όποιο εφαρμόζεται τό άρθρο 63 τής συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση

αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις όφείλει, μέ τήν επιφύλαξη των αναγκαίων προσαρμογών, νά αποδεχθεί τίς διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Ό Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά ύπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε έγγραφου επικυρώσεως·
- β) τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 6 δεύτερο έδάφιο.

Άρθρο 11

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα των νομοθετικών διατάξεών τους

πού επιφέρουν τροποποίηση του πίνακα των δικαστηρίων στό άρθρο 2 σημείο 1.

Άρθρο 12

Ό διάρκεια του παρόντος πρωτοκόλλου είναι άπεριόριστη.

Άρθρο 13

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν αναθεώρηση του παρόντος πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη αναθεωρήσεως.

Άρθρο 14

Τό παρόν πρωτόκολλο συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στή γαλλική, γερμανική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα είναι έξίσου άθθεντικά. Τό πρωτόκολλο θά κατατεθεί στό άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ό Γενικός Γραμματέας θά διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση καθενός ύπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι ύπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς τρείς Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τον Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τον Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οί Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή του πρωτοκόλλου για την έρμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να διασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου αυτού,

Δηλώνουν ότι είναι έτοιμες να οργανώσουν, σε συνεργασία με το Δικαστήριο, ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις τις όποιες εκδίδουν τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του εν λόγω πρωτοκόλλου κατ' εφαρμογή της συμβάσεως και του πρωτοκόλλου της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Σε πίστωση των άνωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις τρεις Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΣΥΜΒΑΣΗ

για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όταν έγιναν μέλη της Κοινότητας, ανέλαβαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να αρχίσουν προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επνεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Renaat VAN ELSLANDE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τήν κ. Nathalie LIND,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν Δρα Hans-Jochen VOGEL,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Alain PEYREFITTE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Gérard COLLINS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Paolo BONIFACIO,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Robert KRIEPS,
Υπουργό Έθνικης Παιδείας,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν Έντιμότατο Λόρδο κ. ELWYN-ZONES, C. H.,
Υπουργό Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τὰ πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν έντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο τής Δανίας, ή Ίρλανδία και τό Ήνωμένο Βασίλειο τής Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας προσχωρούν στή σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν έκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές ύποθέσεις, πού ύπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968 και άποκαλείται στή συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στό πρωτόκολλο γιά τήν έρμηνεία τής από τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 3 Ιουνίου 1971 και άποκαλείται στή συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971».

Άρθρο 2

Οί προσαρμογές τής συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 περιέχονται στους τίτλους II έως IV τής παρούσας συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές τής συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Τό άρθρο 1 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τίς έξης διατάξεις:

«Δέν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές ύποθέσεις.»

Άρθρο 4

Τό άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Δέν εφαρμόζονται σέ άραος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τό άρθρο 638 του Code judiciaire — Gerechdelijk Wetboek (δικονομικού κώδικα);
- στή Δανία: τό άρθρο 248 παράγραφος 2 του Lov om reuens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας) και τό κεφάλαιο 3 άρθρο 2 του Lov for Grønland om reuens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας τής Γροιλανδίας);

— στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τό άρθρο 23 του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας);

— στή Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα);

— στήν Ίρλανδία: οι διατάξεις οι σχετικές μέ τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται σέ εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στήν Ίρλανδία;

— στήν Ίταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 σημεία 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας);

— στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα);

— στίς Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 τρίτο έδάφιο και τό άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας);

— στό Ήνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές μέ τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται:

- α) σέ εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στό Ήνωμένο Βασίλειο,
- β) στήν ύπαρξη στό Ήνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου,
- γ) στήν κατάσχεση από τόν έναγοντα περιουσιακών στοιχείων πού δρίσκονται στό Ήνωμένο Βασίλειο.»

Άρθρο 5

1. Τό άρθρο 5 σημείο 1 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό γαλλικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée.»

2. Τό άρθρο 5 σημείο 1 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό όλλανδικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;».

3. Τό άρθρο 5 σημείο 2 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«2. ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος τής διατροφής έχει τήν κατοικία ή συνήθη διαμονή του ή, έφόσον πρόκειται για άγωγή παρεπόμνη δίκης σχετικής μέ τήν προσωπική κατάσταση, ένώπιον του δικαστηρίου πού κατά τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση τής δίκης αυτής, έκτός άν ή διεθνή αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων.».

4. Τό άρθρο 5 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τις έξης διατάξεις:

«6. ύπό τήν ιδιότητά του ώς ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust πού έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά μέ γραπτή έπιβεβαίωση, ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στό έδαφος του οποίου τό trust έχει τήν έδρα του·

7. σέ διαφορές σχετικές μέ πληρωμή τής άμοιβής πού άπαιτείται για τήν άρωγή ή τή διάσωση φορτίου ή ναύλου, ένώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου τό έν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος:

- α) έχει κατασχεθεί για να έξασφαλισθεί ή πληρωμή αυτή, ή
- β) θά μπορούσε να είχε κατασχεθεί για τό σκοπό αυτό αλλά παρασχέθηκε έγγύηση ή άλλου είδους άσφάλεια·

ή διάταξη αυτή δέν εφαρμόζεται παρά μόνο έφόσον προβάλλεται ο ίσχυρισμός ότι ο έναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τό χρόνο τής έν λόγω άρωγής ή διασώσεως.».

Άρθρο 6

Ο τίτλος II τμήμα 2 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τό έξης άρθρο:

«Άρθρο 6α

«Όταν, σύμφωνα μέ τήν παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει άγωγές άστικής ευθύνης πού άπορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, τό δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο πού τό ύποκαθιστά, σύμφωνα μέ τό έσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, έκδικάζει και τά αίτήματα τά σχετικά μέ τόν περιορισμό τής ευθύνης.».

Άρθρο 7

Τό άρθρο 8 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Άρθρο 8

«Ο άσφαλιστής πού έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να έναχθει:

1. ένώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει τήν κατοικία του, ή
2. σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο άντισυμβαλλόμενος του άσφαλιστή έχει τήν κατοικία του, ή
3. άν πρόκειται για συνασφαλιστή, ένώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στό οποίο έχει έναχθει ο κύριος άσφαλιστής.

«Όταν ο άσφαλιστής δέν έχει κατοικία στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει ύποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη έγκατάσταση σέ συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές μέ τήν εκμετάλλευσή τους, ότι έχει τήν κατοικία του στό έδαφος του κράτους αυτού.».

Άρθρο 8

Τό άρθρο 12 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση τής διαφοράς, ή
2. πού έπιτρέπουν στον άντισυμβαλλόμενο, τόν άσφαλισμένο ή τό δικαιούχο να προσφύγει και σέ άλλα δικαστήρια έκτός από αυτά πού προβλέπονται στό παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σέ άσφαλιστή και άντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως τής συμβάσεως στό ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, άκόμα και άν τό ζημιόγONO γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, έκτός άν τό δικάιό του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή
4. πού έχουν συναφθεί από άντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σέ συμβαλλόμενο κράτος, έκτός άν πρόκειται για ύποχρεωτική άσφάλιση ή για άσφάλιση άκινήτου πού κείται σέ συμβαλλόμενο κράτος, ή
5. πού άφορούν άσφαλιστική σύμβαση έφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τούς άναφερόμενους στό άρθρο 12α κινδύνους.».

Άρθρο 9

Ο τίτλος II τμήμα 3 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τό έξης άρθρο:

«Άρθρο 12α

Οι άναφερόμενοι στό άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οι ακόλουθοι:

1. Κάθε άπώλεια ή ζημία σέ

α) πλοία, έγκαταστάσεις άνοικτά των άκτών και στην άνοικτή θάλασσα ή άεροσκάφη, ή οποία συνδέεται μέ τή χρησιμοποίησή τους για έμπορικούς σκοπούς·

- 6) έμπορεύματα, εκτός από τις άποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε όλικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα.
2. Κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για άπώλεια ή ζημία των άποσκευών τους:
- α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τό σημείο 1 υπό α), στο μέτρο που τό δικαιο του συμβαλλόμενου κράτους έγγραφής του αεροσκάφους δέν άπαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·
- 6) για ζημίες που προκαλούνται από έμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 υπό 6).
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τό σημείο 1 υπό α), ιδίως κάθε ζημία σχετικά με τό ναύλο ή τη ναύλωση.
4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στά σημεία 1 ως 3.»

Άρθρο 10

Ο τίτλος II τμήμα 4 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ό σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που άποκαλείται στη συνέχεια «καταναλωτής», ή διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσώματων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση άγοράς ενσώματων κινητών, ή
3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσώματων κινητών, άν
  - α) πριν από την κατάρτιση της συμβάσεως, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και
  - 6) ό καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις απαραίτητες για την κατάρτιση της συμβάσεως πράξεις.

Όταν ό άντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Τό παρόν τμήμα δέν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η άγωγή καταναλωτή κατά του άντισυμβαλλόμενου μπορεί να άσκηθεί, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου έχει την κατοικία του ό άντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου έχει την κατοικία του ό καταναλωτής.

Η άγωγή του άντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να άσκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου έχει την κατοικία του ό καταναλωτής.

Οί διατάξεις αυτές δέν θίγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άναγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο όποιο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που πρόβλεπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί άνάμεσα σε καταναλωτή και άντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός άν τό δικαίο του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.»

Άρθρο 11

Τό άρθρο 17 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

« Άρθρο 17

Άν τά μέρη, από τά όποια ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, τό δικαστήριο αυτό ή τά δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μιά τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή έπιβεβαίωση, είτε, στο διεθνές

έμποριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνθήκες του διεθνούς εμπορίου πού τά μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν νά γνωρίζουν. Όταν μιά τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη έκ των οποίων κανένα δέν έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τά δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δέν μπορούν νά δικάσουν τή διαφορά, εφόσον τό ή τά ύποδειχθέντα δικαστήρια δέν έχουν διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Τό δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στά όποία άπονέμει διεθνή δικαιοδοσία ή συστατική πράξη ενός trust, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς άγωγές κατά του ίδρυτη, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, άν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή ύποχρεώσεις τους από τό trust.

Οί συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι άνάλογες ρήτρες τής συστατικής πράξεως του trust δέν παράγουν άποτελέσματα άν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή άν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των οποίων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

«Αν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός μέρους, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα νά προσφύγει σέ κάθε άλλο δικαστήριο πού έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τήν παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 12

Τό άρθρο 20 δεύτερη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Ο δικαστής οφείλει νά άναστείλει τή διαδικασία εφόσον δέν διαπιστώνεται ότι ό έναγόμενος αυτός ήταν σέ θέση νά παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης ή άλλο ισόδυναμο έγγραφο εντός τής άναγκαίας για τήν άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταδλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.»

Άρθρο 13

1. Τό άρθρο 27 σημείο 2 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«2. άν τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης ή άλλο ισόδυναμο έγγραφο δέν έχει έπιδοθεί στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε νά μπορεί νά άμυνθεί.»

2. Τό άρθρο 27 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τις έξης διατάξεις:

«5. άν είναι άσυμβίβαστη μέ άπόφαση πού εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και μέ τό ίδιο άντικείμενο και τήν ίδια αίτια σέ μή συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ή άπόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις πού απαιτούνται για τήν αναγνώρισή της στό κράτος αναγνωρίσεως.»

Άρθρο 14

Τό άρθρο 30 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τήν έξης παράγραφο:

«Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του όποιου γίνεται επίκληση τής αναγνωρίσεως άποφάσεως πού εκδόθηκε στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο και ή εκτέλεση τής όποιας έχει άνασταλεί στό κράτος προελεύσεως λόγω άσκήσεως ένδίκων μέσων, μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία.»

Άρθρο 15

Τό άρθρο 31 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τήν έξης παράγραφο:

«Πάντως, στό Ήνωμένο Βασίλειο, μιά τέτοια άπόφαση εκτελείται στην Άγγλία και Ουαλία, τή Σκωτία ή τή Βόρεια Ίρλανδία, άφού προηγουμένως μέ αίτηση όποιουδήποτε ένδιαφερομένου ή άπόφαση αυτή έγγραφεί προς εκτέλεση στό αντίστοιχο τμήμα του Ήνωμένου Βασιλείου.»

Άρθρο 16

Τό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Η αίτηση ύποβάλλεται:

- στό Βέλγιο, στό Tribunal de premiere instance ή στό Rechtbank van eerste aanleg
- στή Δανία, στό Underret
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht
- στή Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance
- στην Ίρλανδία, στό High Court
- στην Ίταλία, στό Corte d'appello
- στό Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του Arrondissementsrechtbank
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στην Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σέ περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court μετά παραπομπή του Secretary of State,
2. στή Σκωτία, στό Court of Session ή, σέ περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,
3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σέ περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.»

Άρθρο 17

Τό άρθρο 37 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τή διαδικασία τής άμφισθητουμένης δικαιοδοσίας:

- στό Βέλγιο, στό Tribunal de premiere instance ή στό Rechtbank van eerste aanleg·
- στή Δανία, στό Landsret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στή Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στήν Ίρλανδία, στό High Court·
- στήν Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ώς δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στίς Κάτω Χώρες, στό Arrondissementsrechtbank·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:
  1. στήν Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court,
  2. στή Σκωτία, στό Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court,
  3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court.

Κατά τής άποφάσεως επί τής προσφυγής μπορεί νά άσκηθοϋν μόνο:

- στό Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τίς Κάτω Χώρες, rouivoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στή Δανία, προσφυγή ένώπιον του Højesteret, με έγκριση του Ύπουργου Δικαιοσύνης·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στήν Ίρλανδία, appeal ένώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.».

Άρθρο 18

Τό άρθρο 38 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν προσθήκη, μετά τήν πρώτη παράγραφο, νέας παραγράφου με τό έξής κείμενο:

«Αν ή άπόφαση έχει έκδοθει στήν Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή πού προβλέπεται στό κράτος προελεύσεως θεωρείται, για τήν εφαρμογή τής πρώτης παραγράφου, ώς τακτικό ένδικο μέσο.».

Άρθρο 19

Τό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς έξής διατάξεις:

«Αν ή αίτησή του άπορριφθεί, ό αίτων μπορεί νά προσφύγει:

- στό Βέλγιο, στό Cour d'appel ή στό Hof van beroep·
- στή Δανία, στό Landsret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στή Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στήν Ίρλανδία, στό High Court·
- στήν Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ώς δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στίς Κάτω Χώρες, στό Gerechtshof·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:
  1. στήν Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court,
  2. στή Σκωτία, στό Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court,
  3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court.».

Άρθρο 20

Τό άρθρο 41 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς έξής διατάξεις:

Άρθρο 41

Κατά τής άποφάσεως επί τής προσφυγής πού προβλέπεται στό άρθρο 40 μπορεί νά άσκηθοϋν μόνο:

- στό Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τίς Κάτω Χώρες, rouivoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στή Δανία, προσφυγή ένώπιον του Højesteret, με έγκριση του Ύπουργου Δικαιοσύνης·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στήν Ίρλανδία, appeal ένώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.».

Άρθρο 21

Τό άρθρο 44 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς έξής διατάξεις:

Άρθρο 44

Ό αίτων στόν όποιο έχει παρασχεθεί όλικά ή μερικά δωρεάν δικαστική άρωγή ή άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στό κράτος προελεύσεως, άπολαμβάνει, στό πλαίσιο τής διαδικασίας των άρθρων 32 ώς 35, τήν ευμενέστερη μεταχείριση πού προβλέπει τό δικαιο του κράτους έκτελέσεως σε σχέση με τή δωρεάν δικαστική άρωγή ή τήν άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτέλεσης απόφασης που έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αίτων μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτέλεσης, το εύεργέτημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του Δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάς δικαστικής άρωγης ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.»

Άρθρο 22

Το άρθρο 46 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

- «2. Αν πρόκειται για απόφαση έρμηην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.»

Άρθρο 23

Το άρθρο 53 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

- «Για να καθορίσει αν *iusi* έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθεί ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.»

Άρθρο 24

Το άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη των εξής συμβάσεων, που εντάσσονται στον πίνακα κατά χρονολογική σειρά:

- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικες υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικες υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικες υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικες υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967.

Άρθρο 25

1. Το άρθρο 57 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

« Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δέν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την άναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Δέν θίγει, επίσης, την εφαρμογή διατάξεων που, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την άναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή θά περιληφθούν σε πράξεις των όργανων των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις έθνικές νομοθεσίες που έναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών.»

2. Προς εξασφάλιση της ομοιόμορφης έρμηνείας του, το άρθρο 57 πρώτη παράγραφος εφαρμόζεται με τον ακόλουθο τρόπο:

- a) Η σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται, δέν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέρος συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μία τέτοια σύμβαση, άκόμη και αν ο έναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δέν είναι μέρος της συγκεκριμένης συμβάσεως. Το δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση το άρθρο 20 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.
- b) Άπόφαση εκδιδόμενη σε συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο που θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα άναγνωρίζεται και εκτελείται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τη σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται. Άν τό κράτος προελεύσεως και τό κράτος άναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως είναι συμβαλλόμενα μέρη συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα που ρυθμίζει τις προϋποθέσεις άναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Είναι πάντως δυνατή ή εφαρμογή των διατάξεων της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, των σχετικών με τη διαδικασία άναγνωρίσεως και εκτέλεσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 26

Το άρθρο 59 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Κανένα συμβαλλόμενο κράτος δέν μπορεί πάντως να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μήν άναγνωρίζει άπόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο του οποίου ή διεθνή δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τον ένάγοντα, στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου:

1. αν ή άγωγή άφορά την κυριότητα ή τη νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα

τήν άδεια διαθέσεώς τους ή συνδέεται μέ άλλη επίδικη διαφορά άναφερόμενη σ' αυτά:

2. άν τά περιουσιακά στοιχεία συνιστούν τήν έγγύηση άπαιτήσεως πού άποτελεί τό άντικείμενο τής άγωγής.».

Άρθρο 27

Τό άρθρο 60 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό εύρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης και τής Γροιλανδίας, στά ύπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και έδάφη καθώς και στό Μαγιotte.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν ύπογραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Αντίλλες. Έλλείψει σχετικής δηλώσεως, οι δίκες πού διεξάγονται στό εύρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων άναίρεσεως κατά άποφάσεων τών δικαστηρίων τών Όλλανδικών Αντιλλών, θεωρούνται ότι διεξάγονται ένώπιον τών δικαστηρίων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, η παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στα νησιά Φερόε, εκτός άν τό Βασίλειο τής Δανίας προδει σέ αντίθετη δήλωση·
2. στα εκτός του Ένωμένου Βασιλείου εύρωπαϊκά έδάφη τά όποια τό Ένωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός άν τό Ένωμένο Βασίλειο προδει σέ αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά έδάφη αυτά.

Οι δηλώσεις αυτές μπορεί νά γίνουν όποτεδήποτε, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι δευτεροβάθμιες διαδικασίες πού εισάγονται στό Ένωμένο Βασίλειο κατά άποφάσεων πού έχουν εκδοθεί από τά δικαστήρια τών άναφερόμενων στην τρίτη παράγραφο σημείο 2 έδαφών θεωρούνται ως διαδικασίες διεξαγόμενες ένώπιον τών δικαστηρίων αυτών.

Οι υποθέσεις οι όποιες στό Βασίλειο τής Δανίας διέπονται από τόν άστικό δικονομικό νόμο για τά νησιά Φερόε (Lov for Faeroerne om rettens pleje), θεωρούνται ότι έκδικάζονται ένώπιον τών δικαστηρίων τών νησιών αυτών.».

Άρθρο 28

Τό άρθρο 64 περίπτωση γ) τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60.».

ΤΙΤΛΟΣ III

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968

Άρθρο 29

Τό πρωτόκολλο πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968 συμπληρώνεται μέ τά ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο Va

Σέ σχέση μέ τίς ύποχρεώσεις διατροφής, οι όροι «δικαστής» και «δικαστήριο» περιλαμβάνουν και τίς δανικές διοικητικές άρχές.

Άρθρο Vb

Σέ διαφορές μεταξύ πλοιάρχου και μέλους πληρώματος πλοίου νηολογημένου στη Δανία ή τήν Ίρλανδία, σχετικά μέ τίς άποδοχές ή τούς άλλους όρους τής σχέσεως εργασίας, τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους όφείλουν νά ελέγχουν άν ό διπλωματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην άρμοδιότητα του όποιου ανήκει τό σκάφος, έχει ενημερωθεί για τή διαφορά. Μέχρι νά ενημερωθεί ό υπάλληλος αυτός, τά δικαστήρια όφείλουν νά άναστειλουν τή διαδικασία. Όφείλουν, ακόμη και αυτεπάγγελα, νά άποποιηθούν τήν άσκηση τής διεθνούς δικαιοδοσίας τους, άν ό υπάλληλος αυτός, άφού ενημερώθηκε δεόντως, άσκήσει τά καθήκοντα πού του άναγνωρίζονται στην περίπτωση αυτή από προξενική σύμβαση ή, έφόσον δέν υπάρχει τέτοια σύμβαση, άν προβάλει άντιρρήσεις ως προς τή διεθνή δικαιοδοσία εντός τής προθεσμίας πού του τάσσεται.

Άρθρο Vγ

Όταν, για θέματα πού άφορούν τήν «residence» του άγγλικού κειμένου τής συμβάσεως τής σχετικής μέ τό εύρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για τήν κοινή άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 15 Δεκεμβρίου 1975, γίνεται, στα πλαίσια του άρθρου 69 παράγραφος 5 τής συμβάσεως αυτής, εφαρμογή τών άρθρων 52 και 53 τής παρούσας συμβάσεως, ό όρος «residence» είναι ταυτόσημος με τόν όρο «domicile» τών προαναφερόμενων άρθρων 52 και 53.

Άρθρο Vδ

Μέ τήν επιφύλαξη τής δικαιοδοσίας του Εύρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Εύρεσιτεχνίας σύμφωνα μέ τή σύμβαση χορηγήσεως εύρωπαϊκών διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας, πού ύπογράφηκε στό Μόναχο στίς 5 Όκτωβρίου 1973, τά δικαστήρια κάθε συμβαλλόμενου κράτους έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς νά λαμβάνεται ύπόψη ή κατοικία, σέ θέματα έγγραφής ή κύρους εύρωπαϊκού διπλώματος εύρεσιτεχνίας πού χορηγείται για τό Κράτος αυτό και πού δέν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή τών διατάξεων του άρθρου 86 τής συμβάσεως τής σχετικής μέ τό εύρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για τήν κοινή άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 15 Δεκεμβρίου 1975.».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου του 1971

Άρθρο 30

Το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 συμπληρώνεται με το ακόλουθο εδάφιο:

«Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι επίσης αρμόδιο να αποφαιίνεται επί της έρμηνείας της συμβάσεως για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ίρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας στη σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς και στο παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 31

Τό άρθρο 2 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις:

- «1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Hof van Cassatie και Conseil d'état — Raad van State.
- στη Δανία: Højesteret.
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes.
- στη Γαλλία: Cour de cassation και Conseil d'état.
- στην Ίρλανδία: Supreme Court.
- στην Ιταλία: Corte suprema di cassazione.
- στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκρωτικό.
- στις Κάτω Χώρες: Hoge Raad.
- στό Ήνωμένο Βασίλειο: House of Lords και τά δικαστήρια πού έχουν κληθεί να αποφανθούν βάσει του άρθρου 37 δεύτερη παράγραφος ή του άρθρου 41 της συμβάσεως.»

Άρθρο 32

Τό άρθρο 6 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 6

Ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης και της Γροιλανδίας, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και έδαφη, καθώς και στό Μαγιουε.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών δύναται, κατά την ύπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις Όλλανδικές Αντίλλες.

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στό νησιά Φερόε, εκτός εάν τό Βασίλειο της Δανίας προδει σε αντίθετη δήλωση.

2. στό εκτός του Ήνωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά έδαφη τά όποια τό Ήνωμένο Βασίλειο εκπροσωπει διεθνώς, εκτός αν τό Ήνωμένο Βασίλειο προδει σε αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά έδαφη αυτά.

Οί δηλώσεις μπορεί να γίνουν οποτεδήποτε, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Άρθρο 33

Τό άρθρο 10 περίπτωση δ) του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις:

- «δ) τις δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 34

1. Ή σύμβαση του 1968 και τό πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιούνται από την παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται μόνο στις άγωγές πού άσκούνται και στό δημόσια έγγραφα πού εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως στό κράτος προελεύσεως, και, όταν ζητείται ή αναγνώριση ή ή εκτέλεση αποφάσεως ή δημόσιου εγγράφου, στό κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

2. Στις σχέσεις πάντως μεταξύ των έξι κρατών μερών της συμβάσεως του 1968, οι αποφάσεις πού εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθεί πριν από την ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα μέ τις διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.

3. Έξάλλου, στις σχέσεις μεταξύ των έξι κρατών μερών της συμβάσεως του 1968 και των τριών κρατών πού αναφέρονται στό άρθρο 1 της παρούσας συμβάσεως, καθώς και στις σχέσεις μεταξύ των τριών τελευταίων, οι αποφάσεις πού εκδίδονται μετά την ήμερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως στό κράτος προελεύσεως και στό κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθεί πριν από την ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα μέ τις διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, αν ή διεθνής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σε κανόνες συμφωνούς μέ τις διατάξεις του τίτλου II, όπως τροποποιείται, ή μέ τις διατάξεις συμβάσεως πού κατά τό χρόνο άσκήσεως της άγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

Άρθρο 35

Ήν, μέ έγγραφο προγενέστερο της έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως, οι διάδικοι σε διαφορά εκ συμβάσεως είχαν συμφωνήσει ότι εφαρμοστέο δίκαιο στη συγκεκριμένη σύμβαση θά είναι τό ιρλανδικό δίκαιο ή τό

δικαίο μέρους του Ήνωμένου Βασιλείου, τὰ δικαστήρια τῆς Ἰρλανδίας ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ τοῦ Ήνωμένου Βασιλείου διατηροῦν τὴν εὐχέρεια νὰ ἐκδικάσουν τὴ διαφορά αὐτή.

Ἄρθρο 36

Ἐπί τρία ἔτη μετὰ τὴν ἐναρξη ἰσχύος τῆς συμβάσεως τοῦ 1968 ἐναντι τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας ἀντίστοιχα, ἡ διεθνὴς δικαιοδοσία σὲ θέματα ναυτικοῦ δικαίου σὲ καθένα ἀπὸ τὰ κράτη αὐτὰ καθορίζεται ὄχι μόνο σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως, ἀλλὰ ἐπίσης σύμφωνα μὲ τὰ κατωτέρω σημεῖα 1 ὡς 6. Ὡστόσο, οἱ διατάξεις αὐτές θά παύσουν νὰ ἐφαρμόζονται σὲ καθένα ἀπὸ τὰ κράτη αὐτὰ, ὅταν ἡ διεθνὴς σύμβαση γιὰ τὴν ἐνοποίηση ὀρισμένων κανόνων σχετικῶν μὲ τὴ συντηρητικὴ κατάσχεση πλοίων, πού ὑπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 10 Μαΐου 1952, τεθεῖ σὲ ἰσχὺ ἐναντι αὐτῶν.

1. Πρόσωπο πού κατοικεῖ στό ἔδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεῖ νὰ ἐναχθεῖ γιὰ ναυτικὴ ἀπαίτηση ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐνός τῶν προαναφερόμενων κρατῶν, ἐφόσον τό πλοῖο πού ἀφορᾷ ἢ ἀπαίτηση ἢ κάθε ἄλλο πλοῖο πού ἀνήκει στήν κυριότητα του ἔχει γίνεῖ ἀντικείμενο δικαστικῆς κατάσχεσεως στό ἔδαφος τοῦ τελευταίου αὐτοῦ κράτους πρὸς ἐξασφάλιση τῆς ἀπαιτήσεως ἢ θά μπορούσε νὰ εἶχε κατασχεθεῖ ἐκεῖ, ἔχει ὅμως παρασχεθεῖ ἐγγύηση ἢ ἄλλου εἴδους ἀσφάλεια, στίς ἐξῆς περιπτώσεις:
  - α) ἂν ὁ ἐνάγων κατοικεῖ στό ἔδαφος τοῦ κράτους αὐτοῦ·
  - β) ἂν ἡ ναυτικὴ ἀπαίτηση ἔχει γεννηθεῖ στό κράτος αὐτό·
  - γ) ἂν ἡ ναυτικὴ ἀπαίτηση ἔχει γεννηθεῖ στή διάρκεια πλοῦ κατά τόν ὁποῖον ἐπιβλήθηκε ἢ θά μπορούσε νὰ εἶχε ἐπιβληθεῖ ἢ κατάσχεση·
  - δ) ἂν ἡ ἀπαίτηση ἀπορρέει ἀπὸ σύγκρουση ἢ ἀπὸ ζημία πού προκάλεσε πλοῖο εἴτε σὲ ἄλλο πλοῖο εἴτε σὲ πράγματα ἢ πρόσωπα πού βρίσκονται πάνω σ' αὐτό, κατά τὴν ἐκτέλεση ἢ τὴν παράλειψη ἐκτελέσεως ἔλιγμου·
  - ε) ἂν ἡ ἀπαίτηση ἔχει γεννηθεῖ ἀπὸ ἀρωγή ἢ διάσωση·
  - στ) ἂν ἡ ἀπαίτηση εἶναι ἀσφαλισμένη μὲ ναυτικὴ ὑποθήκη ἢ ἄλλη ἐμπράγματη ἀσφάλεια συμβατικού χαρακτήρα ἐπὶ τοῦ κατασχεθέντος πλοίου.
2. Μπορεῖ νὰ κατασχεθεῖ τό πλοῖο τό ὁποῖο ἀφορᾷ ἢ ναυτικὴ ἀπαίτηση ἢ κάθε ἄλλο πλοῖο πού ἀνήκει στό πρόσωπο πού ἦταν, κατά τό χρόνο γεννήσεως τῆς ἀπαιτήσεως, κύριος τοῦ πλοίου ἐκείνου. Γιά τὶς ἀπαιτήσεις πάντως πού προβλέπονται στό σημεῖο 5 ὑπὸ ζ), ο) ἢ π), μπορεῖ νὰ κατασχεθεῖ μόνο τό πλοῖο τό ὁποῖο ἀφορᾷ ἢ ἀπαίτηση.
3. Πλοῖα θεωροῦνται ὅτι ἔχουν τόν ἴδιο κύριο ἐφόσον ὅλες οἱ μερίδες τῆς κυριότητος ἀνήκουν στό ἴδιο ἢ τὰ ἴδια πρόσωπα.
4. Σὲ περίπτωσι ναυλώσεως πλοίου μὲ παράδοση τῆς θαλάσσιας διαχειρίσεως, ὅταν γιὰ ναυτικὴ ἀπαίτηση πού ἀφορᾷ πλοῖο εὐθύνεται μόνο ὁ ναυλωτής, μπορεῖ νὰ κατασχεθεῖ τό πλοῖο αὐτό ἢ κάθε ἄλλο πλοῖο πού ἀνήκει στό ναυλωτὴ αὐτόν, κανένα ὅμως ἄλλο πλοῖο πού ἀνήκει στόν κύριο δὲν μπορεῖ νὰ κατασχεθεῖ μὲ βάση αὐτὴ τὴ ναυτικὴ ἀπαίτηση. Τό ἴδιο ἰσχύει σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες γιὰ τὴ ναυτικὴ ἀπαίτηση εὐθύνεται πρόσωπο ἄλλο ἀπὸ τόν κύριο.
5. Ὡς «ναυτικὴ ἀπαίτηση» νοεῖται τό δικαίωμα ἢ ἡ ἀξίωση πού πηγάζει ἀπὸ μία ἢ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἐξῆς αἰτίες:
  - α) ζημίες πού προκαλεῖ πλοῖο εἴτε μὲ σύγκρουση εἴτε μὲ ἄλλο τρόπο·
  - β) ἀπώλεια ἀνθρώπινης ζωῆς ἢ σωματικὲς βλάβες πού προκαλοῦνται στό πλοῖο ἢ συνδέονται μὲ ἐκμετάλλευση πλοίου·
  - γ) ἀρωγή καὶ διάσωση·
  - δ) συμβάσεις σχετικὲς μὲ τὴν χρησιμοποίησι ἢ τὴν μίσθωσι πλοίου μὲ ναυλοσύμφωνο ἢ μὲ ἄλλο τρόπο·
  - ε) συμβάσεις σχετικὲς μὲ τὴν μεταφορὰ ἐμπορευμάτων μὲ πλοῖο βάσει ναυλοσυμφώνου, φορτωτικῆς ἢ μὲ ἄλλο τρόπο·
  - στ) ἀπώλειες ἢ ζημίες σὲ ἐμπορεύματα καὶ ἀποσκευές πού μεταφέρονται μὲ πλοῖο·
  - ζ) κοινὴ ἀβάρια·
  - η) ναυτικὸ δάνειο·
  - θ) ρυμούλκηση·
  - ι) πλοήγηση·
  - κ) προμήθεια προϊόντων ἢ ὑλικῶν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τόν τόπο, γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση ἢ συντήρησι τοῦ πλοίου·
  - λ) κατασκευή, ἐπισκευή, ἐξοπλισμὸ πλοίου ἢ δαπάνες λιμενισμοῦ·
  - μ) μισθοὺς πλοιάρχου, ἀξιωματικῶν ἢ μελῶν τοῦ πληρώματος·
  - ν) δαπάνες τοῦ πλοιάρχου καὶ δαπάνες πού ἐνεργοῦνται ἀπὸ φορτωτές, ναυλωτές ἢ πράκτορες γιὰ λογαριασμὸ τοῦ πλοίου ἢ τοῦ κυρίου του·
  - ξ) διαφορὲς σχετικὲς μὲ τὴν κυριότητα πλοίου·
  - ο) διαφορὲς μεταξὺ συμπλοιοκτητῶν ὡς πρὸς τὴν κυριότητα, τὴ νομὴ, τὴν ἐκμετάλλευση ἢ τὰ δικαιώματα στό προϊόν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου πού τελεῖ ὑπὸ συμπλοιοκτησία·
  - π) ναυτικὴ ὑποθήκη ἢ ἄλλη ἐμπράγματη ἀσφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σὲ πλοῖο.
6. Στὴ Δανία, ὁ ὅρος «συντηρητικὴ κατάσχεση» καλύπτει, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ναυτικὲς ἀπαιτήσεις τῶν παραπάνω περιπτώσεων ζ) καὶ ο), τό «forbud», ἐφόσον ἡ διαδικασία αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη δυνατὴ στὴ συγκεκριμένη περίπτωσι σύμφωνα μὲ τὰ ἀρθρα 646 ὡς 653 τοῦ νόμου πολιτικῆς δικονομίας (Lov om retsens pleje).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 37

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαβιβάζει στις Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κυρωμένο αντίγραφο της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στη γαλλική, τη γερμανική, την ιταλική και την ολλανδική γλώσσα.

Τά κείμενα της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στην αγγλική, τη δανική και την ιρλανδική γλώσσα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τά κείμενα στην αγγλική, δανική και ιρλανδική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά με τά πρωτότυπα κείμενα της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971.

Άρθρο 38

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 39

Η παρούσα σύμβαση θά αρχίσει νά ισχύει, μεταξύ των κρατών πού θά τήν έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα

του τρίτου μήνα πού ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικυρώσεως από τά αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας και από ένα νέο Κράτος μέλος.

Γιά κάθε νέο Κράτος μέλος πού θά τήν επικυρώσει μεταγενέστερα, θά αρχίσει νά ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τίς ημερομηνίες ενάρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως για τά συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 41

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τά έπτά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θά κατατεθεί στό άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θά διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόσ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,
Renaat VAN ELSLANDE

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα της Δανίας,
Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,
Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,
Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο της Όρλανδίας,
Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο της Όταλικής Δημοκρατίας,
Paolo BONIFACIO

Γιά την Αυτόσ Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,
Robert KRIEPS

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,
J. de RUITER

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Όνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Όρλανδίας,
Elwyn JONES

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ νά εξασφαλίσουν, σύμφωνα με τό πνεύμα τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968, τήν όσο τό δυνατό μεγαλύτερη όμοιομορφία τής διεθνούς δικαιοδοσίας και σε ύποθέσεις ναυτικού δικαίου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι ή διεθνής σύμβαση για τήν ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών με τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, που ύπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 10 Μαΐου 1952, περιλαμβάνει διατάξεις για τή διεθνή δικαιοδοσία,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι όλα τά Κράτη μέλη δέν είναι μέρη στην άνωτέρω σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΧΗ όσα παράκτια Κράτη μέλη δέν έχουν ακόμη γίνει συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση τής 10ης Μαΐου 1952, νά τήν επικυρώσουν ή νά προσχωρήσουν σε αύτή τό ταχύτερο δυνατό.

Σέ πίστωση τών άνωτέρω οι ύπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στις έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ένωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES
